

Sestry Steinovy sklízí na album *Můj tanec své ovoce*

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Pondělí, 05 Duben 2004 04:00

Znáte to - některé věci nechodí v životě tak, jak bychom si to představovali. Pamatuji si své nadšení z první desky Sester Steinových, které jsou opravdu sestrami (starší Karolina a mladší Lucie). Přesně si vybavuji svoji touhu - natočily skvělé cédéčko, už aby tu bylo druhé. A pak přicházely zprávy o tom, že Sestry končí, Karolina založila Vílí kvil a v době, kdy už se zdálo, že sesterské duo pomalu upadá v zapomnění, vracejí se Karolina s Lucií na scénu a navíc nedlouho poté točí desku. Jmenuje se ***Můj tanec*** a skvěle plní ony touhy po druhé desce, která přece musí překročit stín té první. A to většinou není vůbec jednoduché.

U Mého tance je nutné začít obalem, protože to je to první, co vás na desce rozhodně upoutá. Je velice barevný, v oranžovo-žluto-zelené a skrývá v sobě otazník pro majitele cédéčka, zda bude i hudba uvnitř taková. Mírně agresivní, jistě provokativní, taková, která vás nenechá spát. A já říkám - ano. Hudba Sester Steinových, a především jejich texty (výhradní autorkou obého je Karolina, až na lidovou píseň *Když jsem byla panenku*, na albu zařazenou) vám nedají spát. Nedoporučuji tuhle desku brát na cesty do auta. Věřte, že ji stejně vypnete - pokud chcete Sestrám porozumět, musíte především vnímat texty - a to se za volantem dost dobře dělat nedá.

Texty jsou nosným prvkem tvorby dua. Klidně by mohly fungovat samostatně, jako básnické promluvy. Na druhou stranu - podoba protestsongu, kterou na sebe přechasto v podání obou zpěvaček a kytaristek berou, jim velmi sluší. Nejde jen o boj "slabých žen proti silným mužům",

s roubováním rádobyfeminismu si nepomůžete. Na paletě jsou výpovědi o bolestných věcech, které nefungují tak, jak mají, které mohou podrazit člověka samy o sobě, které vždycky vylezou ze zálohy, když je nejméně čekáte. Důkazem budiž píseň *Lež má nohy dlouhý* s úvodním textem:

Když

zabiješ pětadvacet lidí/A tváříš se jak poraněný ptáče/Možná ještě pámbu pravdu vidíš/Celej svět však s tebou tiše pláče/Lež má totiž nohy sakra dlouhý?

Na místě je sáhnout si do svědomí - a člověk musí přiznat, že přesně tak to je. Falešný soucit, řečičky, přetvářka - to všechno nám v textech defiluje s podivuhodnou jistotou popisu, jasně, přesně. V písni

Vinná-nevinná

zpívá žena svému skvělému muži

A nikdy nebudu dost skvělá/ pro tebe/ Takže mě stejně necháš dole/ Až půjdeš do nebe

; v protikladu pak stojí slova

No tak se dívej jestli mám už oči dokořán/ Já ti moc věřím/ Ráno mě zasypeš svou láskou jak tím peřím

ze skladby

V závěji z peřin

. Vztahy mohou být takové i onaké - vyberete si? Kdyby to neznělo nadneseně, prohlásila bych, že ty popěvky (protože právě takové písničky Sester Steinových jsou - obyčejné, jednoduché, zapamatovatelné) jsou vlastně sociologickou studií. V

Adventu

jde o přemýšlení o tom, co je vlastně před Vánocemi potřeba - uklízet, nebo se chystat v klidu na všechno velké, co má přijít?

Volná jako pták

přichází k závěru, že je sice krásné prožívat nezávislost, bez chlapa, co vás v noci hřeje a dítěte, co se směje do očí, ale stejně:

svoboda je berla pro chudý

. Jakoby závěr přináší jedna z nejvýraznějších písní celého alba - plná bolestného volání titulku *Rybo!*

-

Mlčet jako hrob

je jediná rozumná řeč. Deska se naštěstí uzavírá písní

Polední mír

, ve které tiše vrčí ledničky a okamžik má štíhlost laní

, den se láme vejpůl a chvíli ještě stojí/Dýmka míru chvíli v ruce mojí chvíli v tvou

. Sestry se s vámi rozloučí smířlivě, jak se ovšem s jejich slovy vypořádáte, to záleží na vás.

Velice zajímavá je hudba. Producentem alba se stal Michal Němec Jablkoň a na desce to poznáte hned v úvodní písni s fagotem Johnyho Jůdla. Ale nejde o další klony Malé lesní Jablkoně. Hudebnost, někdy možná ahudebnost, Karolininých písní si vyžadovala zvláštní přístup. A vydařil se. Plejáda hostů (Michal Gera - trubka, Karolina Vančurová (objevila se také ve Vílím kvilu) - housle, viola, Pavel Hloušek - bezpražcová kytara, Petr Vizina - bicí, Filip Spálený - tuba, Alexej Charvát - basa, Petr Chlouba - nejrůznější perkuse, syntezátor) pomohla na svět písničkách, které neztrácejí svoji palčivost, stále stejně lezou pod kůži a pokud se

Sestry Steinovy sklízí na album *Můj tanec své ovoce*

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Pondělí, 05 Duben 2004 04:00

necháte, tak i burcují, ale mají uhlazenější košilku. K potěšení doporučuji třeba tubu Filipa Spáleného v písni *Advent* - přesně zapadá k tomu, co má být sděleno. Velmi zajímavá je *Dcera moře*,

předposlední písnička na desce, se syntezátorem, elektrickými kytarami a zajímavě mnohem klidnějším zpěvem Sester než obvykle. Nebo

Jsi tolik moudrá

, co na sebe bere podobu jihoamerických songů s trubkou Michala Gery. Připravte se ovšem hlavně na to, že Karolina s Lucií řezou do kytar stejným, osobitým způsobem, jako obvykle.

Deska ***Můj tanec*** je v diskografii Sester Steinových druhá. Většinou se v takovém případě obě alba srovnávají, přemýšlí se, zda se umělec nějak posunul na své dráze, zda dostal tomu, co poprvé předvedl, zda i nadále stojí za pozornost. Úvahy se nevyhnou ani vývoji a dalšímu směřování. Podařilo se mi před časem dostat na koncert Sester. Na pódium nastoupily jako obvykle, začaly a po pár tónech jsem slyšela, že je něco jinak. Obě zpívaly nějak nově, s větší jistotou v hlase, Karolinin hlas se občas pohyboval v barvách, hodně podobných zpěvu Jany Koubkové, taky ve hře na kytaru bylo něco jinak, přesněji. Nedalo mi to a šla jsem se po koncertě zeptat. Karolina se jenom usmála a řekla - No když my jsme se začaly učit. Už přišel čas.

Na úplnou sklizeň je rozhodně ještě brzo, ale ta letošní jarní se Sestrám vydařila. Doporučuji.

Sestry Steinovy - *Můj tanec* (Indies 2004); celkový čas 38:02; *Sklidím své ovoce; Vinná -nevinná; Výčitka lípě; Ty jsi tak moudrá; Vůl závěji z peřin; Lež má nohy dlouhý; Volná jako pták; Advent; Když jsem byla panenku; Rybo!; Paměť ztracená; Dcera moře; Polední mír*

<http://sweb.cz/sestry.steinovy>

P. S.: Skoro se mi chtělo vypsát soutěž pro vás, kdo jste už desku Sester slyšeli. Přišli jste na to, jaké zvuky dokreslují lidovku *Když jsem byla panenku*? Mám své tipy, ale nejsem si vůbec jistá.